

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการศึกษาลำดับ (Survey Study) เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญทุกระดับในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับ ๑ และ ๒ โดยตรง และให้นักศึกษาระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ เป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังได้ใช้เทคนิคการสังเกต (Observation Techniques) สภาพ ลักษณะทั่วไปของโรงเรียน การเรียนการสอน เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องกันของข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักศึกษามาคำนวณหาค่าร้อยละ (Percent) ข้อมูลที่เป็นปัญหาและความต้องการของนักศึกษามาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างประชากร

๑. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญชายและหญิงทุกระดับ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๑ จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ในกรุงเทพมหานครปีการศึกษา ๒๕๒๑ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

เพศ \ ระดับการศึกษา	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕	รวม
ชาย	๓๘๔	๕๕๘	๓๗๖๓	๖๒๗๔	๓๕๘๑	๑๔๕๒๐
หญิง	๕๖๗	๘๒๖	๔๒๘๓	๕๖๘๒	๑๗๕๐	๑๓๑๒๘
รวม	๙๕๑	๑๓๘๔	๘๐๕๖	๑๑๙๖๖	๕๓๓๑	๑๗๖๓๔

๒. การคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่แสดงในตารางที่ ๑ รวบรวมจากฝ่ายแผนงาน สังกัด กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับบางโรงเรียนที่ไม่มีสถิติจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์ที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ มาคำนวณหาขนาดของประชากรดังนี้

ระดับ ๑ และ ๒ จำนวนห้องเรียน ๑ ห้อง ให้มีนักศึกษา ๒๐ คน

ระดับ ๓, ๔ และ ๕ จำนวนห้องเรียน ๑ ห้อง ให้มีนักศึกษา ๓๕ คน

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้านการสุ่มประชากร แยกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างทุกระดับการศึกษาจะมีขนาดเป็นร้อยละ ๒ ของขนาดประชากรในระดับการศึกษานั้น* ดังแสดงในตารางที่ ๒

* จากตารางคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปในหนังสือ Statistics ของ Yamane หน้า ๑๐๘๘ พบว่าที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % ขนาดประชากรจำนวน ๕๐,๐๐๐ คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง ๓๙๗ คน โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อน ± ๕ %

ตารางที่ ๒ จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

เพศ \ ระดับการศึกษา	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕	รวม
ชาย	๗	๑๒	๗๖	๑๒๖	๗๒	๒๙๓
หญิง	๑๒	๑๗	๘๖	๑๑๔	๓๖	๒๖๕
รวม	๑๙	๒๙	๑๖๒	๒๔๐	๑๐๘	๕๕๘

เทคนิคการ สุ่มตัวอย่างประชากร

๑. ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่ามีจำนวน ๑๐๖ โรงเรียน เป็นโรงเรียนผู้ใหญ่ในสังกัด กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยจึงใช้โรงเรียนดังกล่าวเป็นบัญชีเพื่อใช้ในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Frame)

๒. นำรายชื่อโรงเรียนทั้งหมดจากข้อ ๑ มาจัดแบ่งออกเป็น ๒๔ เขตอำเภอ (Strata) โดยแบ่งเป็นเขตอำเภอชั้นในและเขตอำเภอชั้นนอก เขตอำเภอชั้นในมี ๑๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอ พระนคร สัมพันธวงศ์ ป้อมปราบ ปทุมวัน กุสิต พญาไท บางรัก ยานนาวา ห้วยขวาง ธนบุรี บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ คลองสาน เขตอำเภอชั้นนอกมี ๑๑ อำเภอ ได้แก่ อำเภอ พระโขนง บางเขน บางกะปิ หนองจอก มีนบุรี ลาดกระบัง ภาษีเจริญ บางขุนเทียน ราษฎร์บูรณะ และหนองแขม

๓. สุ่มตัวอย่างโดยการเลือกตัวอย่างสามขั้น (Three-Stage Sampling)

๓.๑ ขั้นที่หนึ่ง (First Stage) สุ่มอำเภอในเขตอำเภอชั้นในและในเขตอำเภอชั้นนอกตามสัดส่วน โดยคิดเป็นร้อยละ ๓๓ ของแต่ละเขตอำเภอ ได้อำเภอในเขตอำเภอชั้นใน ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา ปทุมวัน ยานนาวา และธนบุรี ได้อำเภอในเขตอำเภอชั้นนอก ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระโขนง บางเขน ราษฎร์บูรณะและลาดกระบัง

๓.๒ ขั้นที่สอง (Secand Stage) นำรายชื่อโรงเรียนในเขตอำเภอชั้นในและในเขตอำเภอชั้นนอก มาสุ่มโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) คือจำแนกโรงเรียนออกตามเขตอำเภอชั้นในและชั้นนอก แล้วสุ่มโรงเรียนตามสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของระดับการศึกษานั้น ๆ โดยที่โรงเรียน ๑ โรงเรียนจะได้รับการสุ่มเพียงระดับการศึกษาเดียวเท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ ๓

---

๑ นิยม ปุราคำ, ทัศนคติของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์เล่มที่ ๑ (กรุงเทพมหานคร : ศ.ส.การพิมพ์, ๒๕๑๓), หน้า ๒๘๓ - ๒๘๔

๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๒.

๓ คู่มือรายชื่อโรงเรียนในภาคผนวก

ตารางที่ ๓ จำนวนโรงเรียนผู้ใหญ่ในเขตอำเภอชั้นในและในเขตอำเภอชั้นนอก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เขตอำเภอชั้นใน		เขตอำเภอชั้นนอก	
๑	๘	(๒)*	๘	(๑)*
๒	๑๒	(๓)	๑๐	(๓)
๓	๑๘	(๕)	๑๕	(๕)
๔	๒๐	(๕)	๑๖	(๕)
๕				
ปี ๑	๓	(๒)	๔	(๑)
ปี ๒	๖	(๒)	๓	(๑)
รวม	๕๒	(๑๘)	๕๒	(๑๘)

* ตัวเลขใน ( ) คือ จำนวนโรงเรียนที่สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนประมาณร้อยละ ๒๕ ของโรงเรียนในเขตที่สุ่มมา

๓.๓ ขั้นที่สาม (Third Stage) ในแต่ละโรงเรียนสุ่มห้องเรียน ๑ ห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความนึกเห็นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยศึกษา

๑. ประวัติกความเป็นมาของการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทย
๒. โครงสร้างการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ประเภทที่จัดเป็นแบบแผน
๓. วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ
๔. องค์ประกอบและหลักสูตรของการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ
๕. ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการศึกษาผู้ใหญ่
๖. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากนั้น ผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เป็นแนวทางในการตั้งโครงสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งลักษณะและเนื้อหาเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ อาชีพ การศึกษา สถานภาพทางการสมรส ภูมิลำเนา ที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่าย และวัตถุประสงค์ของการ มาศึกษา

ตอนที่ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในด้านหลักสูตร การ เรียนการสอน การบริการ ครู นักศึกษา ค่าใช้จ่าย สิ่งแวดล้อม และความพลาดหวัง

ตอนที่ ๓ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ในด้านหลักสูตร การเรียน การสอน ครู นักศึกษา เทคนิควิธีการสอน สวัสดิการ และความคาดหวัง

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามมีดังนี้

๑. สร้างข้อกระทงเป็นคำถามปลายเปิด (Opened end) นำไปให้นักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ระดับละ ๒๐ คน เป็นผู้ตอบ แบบสอบถาม เป็นการศึกษาลำนำ (Pilot Study)

- โรงเรียนผู้ใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่
- ระดับ ๓ โรงเรียนผู้ใหญ่วัดหัวลำโพง
- ระดับ ๔ โรงเรียนผู้ใหญ่สันติราษฎร์วิทยาลัย
- ระดับ ๕ โรงเรียนผู้ใหญ่ทวีธาภิเศก

๒. สร้างข้อกระทง (Items) โดยใช้คำตอบที่ได้จากการศึกษาชั้นนำ เป็นแนวทาง และรวบรวมข้อกระทงที่คาดว่าเกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยสร้างข้อกระทงแบบรายการสำรวจ (Check List) ในเรื่องที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ และเป็นข้อกระทงที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในเรื่องที่เป็นปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่

มาตราส่วนประมาณค่าที่ใช้ ผู้วิจัยให้หน้าหนักดังนี้

ก. มาตราส่วนประมาณค่าในด้านปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่

- ๓ หมายความว่าถึง มีระดับความเป็นปัญหามากที่สุด
  - ๒ หมายความว่าถึง มีระดับความเป็นปัญหามาก
  - ๑ หมายความว่าถึง มีระดับความเป็นปัญหาน้อย
  - ๐ หมายความว่าถึง ไม่มีระดับความเป็นปัญหา หรือไม่มีปัญหา
- ข. มาตรฐานประมาณค่าในด้านความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่
- ๓ หมายความว่าถึง มีระดับความต้องการอย่างยิ่ง
  - ๒ หมายความว่าถึง มีระดับความต้องการมาก
  - ๑ หมายความว่าถึง มีระดับความต้องการน้อย
  - ๐ หมายความว่าถึง ไม่มีระดับความต้องการ หรือไม่มีความต้องการ

เหตุผลที่กำหนดมาตรฐานประมาณค่าเป็น ๔ ช่วง เพราะจำนวนช่วงเป็นเลขคู่ จะสามารถหลีกเลี่ยงคำตอบที่เกี่ยวกับ "ปานกลาง" ได้

๓. หากความแม่นยำตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามผู้วิจัยใช้การตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๑ ท่าน^๑ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าผู้ตัดสิน (Judges) การเลือกผู้ตัดสิน ผู้วิจัยเลือกจากผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษาผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนี้

สำหรับวิธีการให้ผู้ตัดสินตัดสินข้อกระทงในแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือแนะนำตนเอง^๒ ในหนังสือจะบอกถึงเกณฑ์การพิจารณาตัดสินดังนี้

" ในการตัดสินผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาให้ท่านโปรดพิจารณาใช้เกณฑ์ดังนี้

๑. ข้อกระทงต่าง ๆ ครอบคลุมรายละเอียดส่วนตัว ปัญหาและความต้องการตามหัวข้อย่อยที่กำหนดไว้หรือไม่

^๑ ทุกรายชื่อในภาคผนวก ก

^๒ ดูในภาคผนวก ก

๒. การใช้ภาษาในข้อกระทงต่าง ๆ ชัดเจนและเหมาะสมหรือไม่
ท่านเป็นผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการศึกษานักใหญ่ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์จากท่าน ช่วยตัดสินข้อกระทงตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้วข้างต้น โดยพิจารณาถึงข้อ

๑. ข้อกระทงข้อใดที่ใช้ไม่ได้หรือไม่เหมาะสม ไม่ควรทำเครื่องหมายใด ๆ หน้าข้อ
กระทงนั้น

๒. ข้อกระทงข้อใดที่เห็นว่าดีหรือเหมาะสม โปรดเขียนเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อ
กระทงนั้น

๓. ข้อกระทงข้อใดที่เห็นว่าบกพร่อง การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม กรุณาเขียนข้อเสนอ
แนะลงไปแบบสอบถามด้วย

ข้อกระทงข้อใดที่ผู้ตัดสินอย่างน้อย ๗ ท่าน (จำนวน ๒ ใน ๓ ของจำนวนผู้ตัดสินทั้งหมด)
ลงความเห็นว่าเป็นดีหรือเหมาะสม ผู้วิจัยจะเอาข้อกระทงนั้นเก็บไว้ในแบบสอบถามต่อไป ส่วนข้อกระทง
ข้อใดที่ผู้ตัดสินอย่างน้อย ๗ ท่าน ลงความเห็นว่าเป็นใช้ได้หรือไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจะตัดข้อกระทง
นั้นออกจากแบบสอบถามไม่ใช้ข้อกระทงนั้นต่อไป สำหรับข้อกระทงข้อใดที่ผู้ตัดสินอย่างน้อย ๔ ท่าน
ได้เสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยจะพิจารณาและสรุปรวมข้อเสนอแนะของผู้ตัดสินทุกท่าน แล้วนำ
ไปปรับปรุงแก้ไขข้อกระทงข้อนั้น

๔. ทำการปรับปรุงแก้ไข ถ้อยคำ ความหมาย ตลอดจนการเรียงลำดับเนื้อเรื่อง
ปรากฏว่า ข้อกระทงที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษา ๑๔ ข้อ เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับปัญหา
ของนักศึกษา ๕๖ ข้อ และเป็นข้อกระทงเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษา ๔๔ ข้อ

๕. ทดลองใช้ (Try Out) แบบสอบถาม กับนักศึกษานักใหญ่ระดับ ๓,๔ และ ๕
ระดับละ ๒๐ คน ที่โรงเรียนผู้ใหญ่มหาวิทยาลัย เพื่อปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องและการสื่อความ
หมายของข้อกระทงอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ถึง ๒๐.๓๐ น. เพราะโรงเรียนผู้ใหญ่อเปิดสอนในช่วงเวลาดังกล่าว การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น ๒ ช่วง

ช่วงแรก ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ถึง วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๒ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับ ๓,๔ และ ๕ โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยมีผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำและอธิบายอย่างใกล้ชิด

ช่วงหลัง ตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๒๒ ถึง วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับ ๑ และ ๒ โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งสองระดับนี้เป็นรายบุคคล เนื่องจากการศึกษาระดับ ๑ และ ๒ นี้เทียบเท่ากับการศึกษาระดับประถมตอนต้นคือระดับ ๑ เทียบเท่ากับชั้นประถมที่ ๒ และระดับ ๒ เทียบเท่ากับชั้นประถมที่ ๔ โดยใช้เวลาศึกษาเพียงระดับละ ๒ เดือน ดังนั้นอาจไม่เข้าใจวิธีการตอบแบบสอบถาม และอาจตีความหมายของข้อกระทงหรือด้อยค่าในแบบสอบถามไม่ถูกต้อง จึงได้ใช้การสัมภาษณ์แทนการให้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ข้อกระทงในแบบสอบถามเป็นแนวทางในการตั้งคำถาม

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากผู้อำนวยการ กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนผู้ใหญ่อที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

๑. ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๑ และ ๒ เป็นรายบุคคล จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังที่กล่าวมาแล้ว
๒. ในการแนะนำตัวกับทางโรงเรียน ผู้วิจัยมีโอกาสดำเนินการพูดคุยกับผู้บริหารโรงเรียน เช่น อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่โรงเรียนผู้ใหญ่อ ตลอดจนครูสอนประจำวิชา ถึงการบริหารโรงเรียน

การปกครอง โครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน จำนวนครู การจัดครูเข้าสอนตามชั้นต่าง ๆ วิธี
การสอน การใช้อุปกรณ์การสอน เป็นต้น

๓. ผู้วิจัยได้ทำการสังเกต (Observation) เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
การเรียนการสอน และการบริการอำนวยความสะดวก

๔. ประมวลข้อมูลดังกล่าว แล้วทำการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับ ๑ และ ๒ เป็นราย
บุคคล และใช้ข้อมูลดังกล่าวตรวจสอบความสอดคล้องตรงกัน ของการตอบแบบสอบถามระดับ ๓
ระดับ ๔ และระดับ ๕

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่าสัมภาษณ์นักศึกษาระดับ ๑ และ ๒ ได้ ๔๘ คน และ
ได้นักศึกษาที่ทำแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น ๕๕๔ คน แบ่งเป็นนักศึกษาระดับ ๓ จำนวน ๑๖๗ คน นัก
ศึกษาระดับ ๔ จำนวน ๒๕๓ คน และนักศึกษาระดับ ๕ จำนวน ๑๓๔ คน ปรากฏว่าได้กลุ่มตัวอย่าง
มีขนาดคิดเป็นร้อยละ ๒ ของประชากร โดยแยกตามเพศ และระดับการศึกษา ดังแสดงในตาราง
ที่ ๔

ตารางที่ ๔ จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

หน่วยประชากร	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕	รวม
ชาย	๗*	๑๒	๗๖	๑๒๖	๗๖	๒๙๓
	(๗)**	(๑๒)	(๗๕)	(๑๓๑)	(๘๖)	(๓๑๕)
หญิง	๑๒	๑๗	๘๖	๑๑๘	๓๘	๒๖๕
	(๑๒)	(๑๗)	(๘๘)	(๑๒๖)	(๓๘)	(๒๗๓)

* ตัวเลขนอกวงเล็บ คือ จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเป็นร้อยละ ๒
ของขนาดประชากร

** ตัวเลขในเครื่องหมาย ( ) คือ จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่สัมภาษณ์ได้หรือจำนวนนักศึกษา
ที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม

วิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. แจกแจงความถี่ข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ทุกระดับ จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา แล้วเสนอข้อมูลในรูปร้อยละ (Percent) เป็นตารางประกอบคำบรรยาย

๒. หาค่าเฉลี่ย^๑ (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน^๒ (Standard Deviation) ของคะแนนข้อกระทงที่เป็นปัญหาและความต้องการทุกข้อกระทง และทุกค่านที่กำหนดในแบบสอบถาม

๓. นำระดับคะแนนของความเป็นปัญหาและความต้องการของแต่ละข้อกระทงมาวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง^๓ (Two-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการในแต่ละค่าน แยกตามเพศ โดยมีตัวแปรอิสระอยู่ ๒ ตัว ประกอบคือ อาชีพ และระดับการศึกษา ถ้าทดสอบแล้วปรากฏว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ก็จะทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ต่อไปด้วยวิธีการทดสอบของดันคิน^๔ (Duncan's New Multiple Range test) เพื่อทราบว่าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในระดับใดและอาชีพใดที่ต่างกัน

---

^๑ J.P.Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, 5 th ed. (Tokyo: McGraw-Hill Kogakucha Ltd., 1973), p.43.

^๒ Ibid, p.74.

^๓ B.J.Winer, Statistical Principles in Experimental Design, 2 d. ed. (New York: McGraw-Hill, Inc., 1971), pp.445-449.

^๔ Allen L. Edward, Experimental Design in Psychological Research. (New York: Holt, Rinehart & Winston, 1968), .131.

การวิเคราะห์ข้อมูลตามข้อ ๒ และ ๓ วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่เรียกว่า SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของเครื่อง ไอ บี เอ็ม (I B M) โดยมีลำดับขั้นดังนี้

ก. นำคะแนนที่เป็นระดับปัญหาและความต้องการที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มานับที่กลงในแบบลงรหัส ไอ บี เอ็ม (I B M Coding Form)

ข. นำข้อมูลจากแบบลงรหัส ไอ บี เอ็ม ไปเจาะ (Punch) ลงในบัตรฮอลเลอร์ริค (Hollerich Card) แล้วนำเข้าโปรแกรม SPSS ของศูนย์บริการคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. พิจารณาคัดเลือกชอกระงที่ เป็นปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยตัดชอกระงที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ต่ำกว่าคะแนนที่แสดงระดับความเป็นปัญหาน้อยและความต้องการน้อย (๑.๕๑)

๕. การนำเสนอค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของปัญหาและความต้องการในแต่ละด้าน ผู้วิจัยจะพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๐ ถึง ๑.๕๐ แสดงว่าไม่มีปัญหาหรือไม่มีความต้องการ

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑.๕๑ ถึง ๑.๕๐ แสดงว่า มีระดับความเป็นปัญหาน้อยหรือมีระดับความต้องการน้อย

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑.๕๑ ถึง ๒.๕๐ แสดงว่า มีระดับความเป็นปัญหากลางหรือมีระดับความต้องการมาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒.๕๑ ถึง ๓.๐๐ แสดงว่า มีระดับความเป็นปัญหามาก หรือมีระดับความต้องการมากที่สุด